

[Handelsministeren]

hver tid siddende handelsminister kunne foretage sig. Her er det klart stillet op i punkter a, b og c, og det er altså det, man får bemyndigelse til, og ikke noget andet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af patentloven.
(Lovforslag nr. L 119. Fremsat 2/12 77).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 9 på dagsordenen opførte sag, nemlig

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om hemmelige patenter.
(Lovforslag nr. L 120. Fremsat 2/12 77).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

De to foreliggende forslag er begge genfremsættelser af forslag fra sidste samling. I forslaget til ændring af patentloven er der foretaget visse ændringer i forhold til det sidste udkast, vi så. De fleste af disse ændringer er helt uvæsentlige, men en del af dem har lidt mere materielt indhold. Om denne sidste gruppe af ændringer kan det siges, at de alle er kommet i stand på et svensk initiativ under de forhandlinger, der er ført, idet Sverige har ønsket, at teksten på disse områder ligger så tæt som overhovedet muligt på EF-konventionen, og det er klart,

at det er et ønske, som et EF-land som Danmark vanskeligt kan sidde overhørig.

I øvrigt skal jeg ved denne behandling henvide til, hvad der blev sagt fra socialdemokratiets side ved sidste behandling, og blot komme med nogle ganske enkelte bemærkninger derudover.

Under debatten i foråret fremgik det, at en del af interessen samlede sig om, at det foreliggende forslag ophæver forbud mod patentering af lægemidler og levedsmidler, og på denne baggrund synes jeg nok, det kan være værd at gøre opmærksom på, at dette ikke er noget principielt nyt. Hvis man ser i forarbejderne til den nugældende lov, viser det sig, at man allerede i 1960'erne på baggrund af en beslutning taget i de nordiske komiteer ønskede at ophæve forbuddet, og folketingets forhandlinger i 1967 endte da også med, at man bemyndigede ministeren til administrativt at ophæve forbuddet mod patentering af lægemidler og levedsmidler, når visse forudsætninger var til stede. Disse forudsætninger er til stede nu, og det er derfor ganske i overensstemmelse med folketingets egne beslutninger, at et forbud mod patentering af læge- og levedsmidler foreslås ophævet.

Hvis folketinget imidlertid ikke skulle være sindet at stå ved sin egen beslutning, må vi naturligvis drøfte både muligheden for og betimeligheden af, at Danmark bruger den i konventionen indeholdte adgang til at tage forbehold på disse områder.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne tilsige en velvillig behandling under det formentlig både store og arbejdskrævende udvalgsarbejde, der foreslår.

H. C. Hansen (FP):

Begge lovforslag er jo genfremsættelser, og jeg skal på mit partis vegne blot kort henvide til mit indlæg den 22. april i år.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal henvide til, hvad jeg sagde om dette lovforslag ved behandlingen i den foregående samling.

John Winther (KF):

Vi noterer med tilfredshed fra konservativ side, at lovforslagene er blevet genfremsat, og kan som tidligere tilsige dem en positiv udvalgsbehandling.

[Ole Olsen]

Ole Olsen (SF):

Jeg skal ligesom et par af de andre ordførere i hvert tilfælde i alt væsentligt henholde mig til, hvad jeg sagde, da forslagene blev førstegangsbehandlet den 22. april. Det er jo anden gang, vi førstegangsbehandler dem, og for min skyld kan vi godt førstegangsbehandle dem i næste, i næste og i næste folketingssamling én gang til. Jeg vil på forhånd tilsige en særdeles grundig og meget saglig udvalgsbehandling, og – jeg ved ikke, om man lever så længe og er valgt så længe – det vil jeg da godt fortsætte med til år 2000 for den sags skyld.

Fru Dorte Bennedsen sagde, at der fra Sverige er kommet henstilling om, at vi skal nærme loven så meget som muligt til EF. Til dette skal jeg ikke sige andet, end at det er da ikke alt, hvad der kommer fra Sverige, der er godt. Her er altså kommet noget meget dårligt fra Sverige. SF – det sagde jeg sidste gang – er absolut modstander af, at vi her afgiver suverænitet, og også, at vi tilnærmer loven så meget som muligt til EF-lovgivning på dette område. Jeg ved ikke, hvad der er sket med socialdemokratiet her, eller hvad der er sket med denne lidt vage gruppe, som man somme tider kalder EF-modstandere og somme tider EF-skeptikere og somme tider unge løver. Jeg har set, at betegnelsen er ved at brede sig til venstre, men jeg synes nok, den skal reserveres for socialdemokratiet, for vi skal have en eller anden betegnelse for denne lidt vage gruppe mennesker. De har åbenbart pludselig fundet ud af, at nu kan man godt afgive suverænitet her. Det hed ganske vist før den 2. oktober 1972, at der ikke skulle afgives yderligere suverænitet, men hvad, 5 år er også lang tid, og folks hukommelse er kort. Det oplevede vi jo lige med det direkte valg, hvor en statsminister sagde: ikke i dette århundrede. Det er åbenbart også glemt, så man kan ikke blive overrasket. Hr. H. C. Hansen sagde på sit partis vegne, at han bare ville henvise til, hvad han har sagt tidligere, og jeg må erkende, at jeg blev lidt overrasket, når jeg hørte fremskridtspartiets tale om dette lovforslag. Jeg tvivler på, at hr. H. C. Hansen har dækning i sit parti for den udtalelse, det vil jeg håbe for fremskridtspartiet. Det er jo mærkværdigt, at hver gang der er tale om danske forhold, taler man forfærdelig fordømmende

om papirnusseri, men når der er tale om EF, er pludselig alt papirnusseri godt; bare det er inden for EF-regie, har man ingen indvendinger overhovedet. Man er fuldstændig ligeglad med den kendsgerning, at erhvervslivet – specielt den lidt mindre del af det – vil få stærkt stigende arbejde med at følge med, og at det vil forringe det meste af dansk erhvervslivs vilkår. Det kan fremskridtspartiet åbenbart ikke tage sig af, når bare det er europæisk papirnusseri, det drejer sig om.

Jeg vil håbe for fremskridtspartiets skyld – hvis det ikke lyder alt for slemt, når jeg udtaler det – at man faktisk underkender hr. H. C. Hansen og stemmer fornuftigt ved dette lovforslag, hvis vi nogen sinde skal have det til afstemning – og det kan da godt være, at vi skal have det – og stemmer imod.

Det er jo sådan, at regeringen har erkendt, at der her er tale om, at der skal være 5/6 flertal, og der skal jo ikke ret mange fremskridtsstemmer til – så vidt jeg kan tælle på fingrene – før dette flertal ikke er til stede. Så må regeringen jo selv om, hvad den vil gøre. Jeg synes selvfølgelig, det vil være et meget mærkeligt lovforslag at gå til folkeafstemning om, men regeringen har jo også frit valg: man kan bare lade være med at forsøge at få lovforslaget gennemført, lade det ligge stille og helst afskaffe det, ellers står det jo regeringen frit for at komme igen med lovforslaget senere.

Melchior (CD):

De øvrige ordførere skal ikke have patent på at henvise til, hvad de sagde, da disse lovforslag sidst blev førstebehandlet. Jeg vil gøre det samme, og da min kollega fru Bodil Liventhal ved den lejlighed holdt en særdeles udmærket tale, vil jeg oven i købet opgive spaltenummeret, som er Folketingstidende 1976–77, 2. samling, sp. 2721–22.

Jeg har ikke yderligere at tilføje. Nogle har her fremsat ønske om, at der skal komme mange førstebehandlinger. Jeg synes nu, vi skal have det stof af vejen, som foreligger, og håber, lovforslagene kan blive gennemført. Rent personlig vil jeg sige, at jeg skal gøre mit bedste for at blive udsendt i offentlig ærinde til udlandet, således at jeg selv slipper, for jeg synes, det er et umådelig svært og stort stof at komme igennem, men jeg øn-

[Melchior]

sker handelsministeren held og lykke med udvalgsarbejdet.

Kaj Hansen (DKP):

Da mit partis ordfører, hr. Ib Nørlund, da denne sag først var oppe, også holdt en ganske udmærket tale, vil jeg også henvise til den. Men jeg vil supplere med et par bemærkninger.

Det kan være fornuftigt at foretage en justering af patentlovgivningen, men heri indrages jo en 4 konventioner eller traktater, og det er på en måde uheldigt, at de samles i én lov, for det betyder, at den dag man skal stemme om denne lov, må man enten stemme ja eller nej eller undlade at stemme. Et par af disse konventioner og traktater kan vi gå ind for. Det, vi først og fremmest vender os imod, er det europæiske patent.

Et Europa-patent er udarbejdet og godkendt på et af de tre hovedsprog tysk, fransk eller engelsk. Al korrespondance om patentet føres på et ene sprog. Først ved udstedelsen bliver det oversat til de to andre sprog. Det er i og for sig meget karakteristisk, at med en enkelt undtagelse er det kun lande, der har et af disse sprog som nationalsprog, som har ratificeret konventionen om Europa-patentet. Undtagelsen er Holland. Og det skyldes nogle specielle forretningsinteresser i Holland, idet konventionen om Europa-patentet ligger i Det internationale Patentinstitut i Haag, og der er specielle interesser knyttet hertil for Hollands vedkommende.

Nu har vi jo lige diskuteret et andet lovforslag, hvor jeg sagde, at de nordiske lande ikke ville være med til en sådan lovgivning. Nu kan jeg næsten gentage det, idet Norge har sagt klart nej og Sverige foreløbig ikke har taget nogen stilling, i hvert fald slet ikke sagt ja. Her bevæger vi os altså igen væk fra et i og for sig udmærket nordisk samarbejde; på grund af vores medlemskab af EF skal vi nu til at gennemføre en sådan lovgivning.

Hvis man skulle sige det meget kort, kan man sige, at EF-patentet vil være til meget begrænset gavn for en lille del af dansk industri og til stor skade for den resterende og største del af den danske industri, og det er først og fremmest den mindre industri, som får meget vanskeligt – hvis det overhovedet er muligt – ved at holde sammen på de

30.000–40.000 patenter, der kan være tale om, når først ordningen er indkørt.

Jeg kunne i grunden ønske, at udvalget og ministeren ville give sig vældig god tid med denne lovgivning, for det sker der ikke noget ved. Europa-patentet er i dag en realitet. Konventionen er ratificeret af et tilstrækkeligt antal lande for at træde i kraft, og der er derfor ikke nogen som helst grund til for Danmark at haste med denne sag. Her drejer det sig om at skynde sig meget langsomt, og jeg så såmænd gerne, at dette lovforslag blev fremsat i næste folketingssamling også.

Mølgaard (DR):

Jeg skal i det væsentlige henvise til mine ordførerbemærkninger, da sagen sidst var til første behandling, og sige, at vores tilslutning også er begrænset til visse områder, nemlig til et par ratifikationer af de konventioner, der er tale om, medens vi bestemt må vende os imod EF-patentet. Realiteten er, at dette EF-patent vil indebære en række ulemper og faktisk ingen fordele set med danske øjne. Interesserne for det danske erhvervsliv, som i høj grad bygger på mindre, uetablerede opfinderes virke, varetages bestemt ikke. Danske forbrugerinteresser varetages bestemt ikke. Og hvad enten det er med udgangspunkt i en betydelig erhvervsvenlighed, eller det er med udgangspunkt i en udpræget forbrugerbevidsthed, burde der i forskellige af denne sals fløje kunne rejses en modstand imod disse lovforslag. Det er på ingen måde i dansk interesse at vise denne fuldstændig overdrevne og fuldstændig unødvendige EF-følgagtighed ved at tiltræde EF-patentet.

Jeg håber, det vil lykkes at få denne sags aspekter klargjort i en tilstrækkelig grad til, at en suverænitetsoverdragelse som den, der er tale om – hvad man heller ikke har lagt skjul på – ikke finder sted, fordi den er stik imod danske interesser. Det ville være overordentlig beklageligt, om ikke der var 1/6 i dette folketing, der kunne indse, at det simpelt hen er at træde på danske interesser, det, man er på vej til, hvis man ratificerer EF-patentet.

Wilhelm (VS):

Hr. Melchior talte lidt om patent på at henvise til ordførertaler fra sidste gang, lovforslaget var til første behandling. Jeg vil

[Wilhelm]

sige, at for den, der kan huske CDs ordførertale ved den lejlighed, havde hr. Melchior nok stået sig ved at henvise til de hemmelige patenter.

Jeg skal klare mig med uden at påberåbe mig patent eller noget som helst andet at henvise til, hvad vi sagde ved første behandling den 22. april; det findes i Folketingstidende 1976-77, 2. samling sp. 2733-2736. Der var nogle bemærkninger principielt om patentret og nogle bemærkninger konkret om denne EF-følgelovgivning.

Jeg skal kun gøre én tilføjelse, og det er, at fru Dorte Bennedsens historiske oprulning af tidligere diskussioner om patenter på lægemidler og levnedsmidler ikke ændrer noget som helst ved vores opfattelse af det punkt – det, der kommer nu, er og bliver en EF-følgelovgivning – og at et flertal her i tinget engang for 10 år siden måske har været inde på nogle af de samme tanker, gør i hvert fald ikke sagen bedre.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Ligesom ved den foregående sag kan jeg takke for overvældende tilslutning til forslaget, men her skal der jo altså også en overvældende tilslutning til, for at det kan blive vedtaget, nemlig 5/6's majoritet.

Jeg går ud fra, at der under udvalgsarbejdet bliver rig lejlighed til at drøfte de indviklede enkeltheder, men jeg vil gerne sige til hr. Ole Olsen, at i spørgsmålet om suverænitetsafgivelse og de socialdemokratiske løver, eller hvem det nu var, har det jo altid forholdt sig sådan, at både de begejstrede og de mere skeptiske i socialdemokratiet har haft den opfattelse, at der naturligvis kan være tale om afgivelse af suveræniteten, når det er rimeligt og fornuftigt, og så har vi glædet os over, at der så er den strenge bestemmelse i grundloven, at når det skal ske, skal der være 5/6's flertal for en sådan afgivelse. Hvis man kommer i situationer som denne, hvor det er mere hensigtsmæssigt at have en international patentorganisation til at behandle nogle sager i end at have en hel række nationale, og det så bliver et ikke-nationalt kontor, der behandler det, er der formelt tale om suverænitetsafgivelse. Men det er jo ikke noget, der minder om det meget følelsesladede, som optog os i debatten omkring tilslutningen til EF, hvor man talte om, at her afgiver

denne forsamling, folkettinget, sin ret til at bestemme en hel række ting. Her er der tale om, at et administrativt organ på national basis har behandlet nogle konkrete områder; og bl. a. som følge af det fælles marked, der er oprettet – og det gælder endda ikke engang kun det fælles marked, det gælder også det frie marked, som rest-EFTA-landene også er med i – har udviklingen medført, at varerne frit passerer landegrænserne uden hindringer. Det prøver vi jo at forsvare og bevare, også i liberalismens navn, og så er det særdeles hensigtsmæssigt, at de patenter, der er tale om for samme varers produktion, også behandles inden for det samlede område og ikke inden for det enkelte markedsområde. Det er en hensigtsmæssighedsbehandling, og det finder socialdemokrater, hvad enten de er unge løver eller ej, er fornuftigt at gennemføre ved en sådan ændring fra national kontorbehandling til international kontorbehandling.

I øvrigt skal jeg oplyse til den kommunistiske ordfører, at den svenske regering har fremsat lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Erlendsson):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folkettinget *Helle Degn*, der har orlov på grund af sygdom, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 20. december 1977 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Ole Andersens*, hverv som midlertidigt medlem af folkettinget ophører fra nævnte dato at regne.

[Anden næstformand]

Fra medlem af folketinget *Erling Dinesen*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 20. december 1977 atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Niels V. Andersens*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af folketinget Risgaard Knudsen (S), Ivar Hansen (V), Poul Schlüter (KF) og Svend Haugaard (RV) har meddelt mig, at de ønsker til udenrigsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om regeringens planer for EF-samarbejdet i det første halvår af 1978, hvor Danmark har formandskabet?«
(Forespørgsel nr. XI).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (14/12 77):

Udtræder: Nathalie Lind

Nyt medlem: Ivar Hansen

Arbejdsmarkedsudvalget (14/12 77):

Udtræder: Lawaetz

Nyt medlem: Dohrmann

Folketingets næste møde afholdes i dag, onsdag den 14. december, kl. 19.00.

Angående dagsordenen henviste anden næstformand til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.51
